651

Édition Gebethner & Wolff

No. 9

FR. CHOPIN

IMPROMPTUS

Révision par

A. MICHAŁOWSKI

Zbiory Stowarzyszenia ... L.F. 61/m

651/II

ÉDITION GEBETHNER & WOLFF

No. 9

FR. CHOPIN

Oeuvres complètes pour Piano

IMPROMPTUS

Révision par

A. MICHAŁOWSKI

Propriété des éditeurs pour tous les pays

GEBETHNER & WOLFF
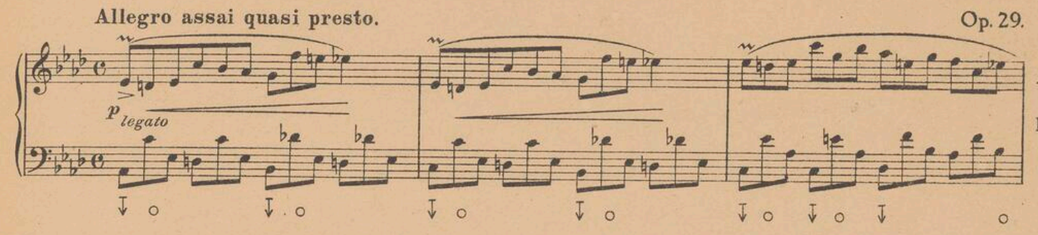
Warszawa — Kraków — Lublin — Łódź — Poznań
Wilno — Zakopane — Paris VIe 5 rue du Cherche Midi 5

New York, The Polish Book Importing Co. Inc.
Berlin, Albert Stahl.

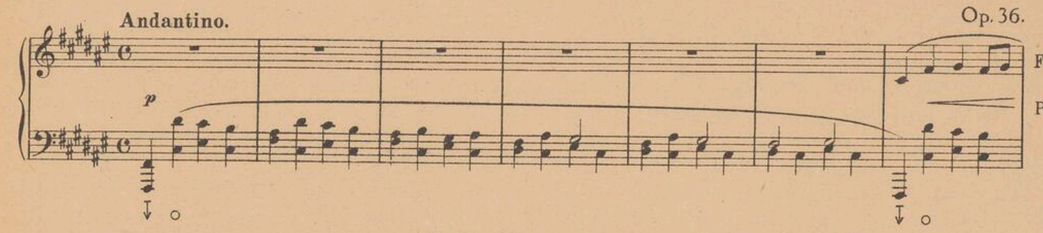
651/II

IMPROMPTUS.
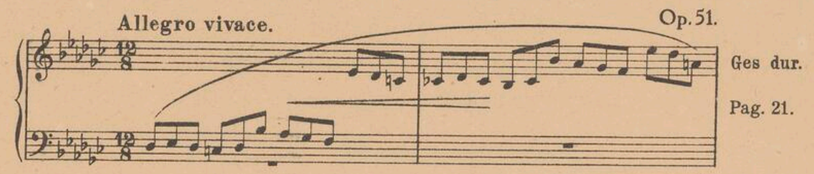
1.er Impromptu.
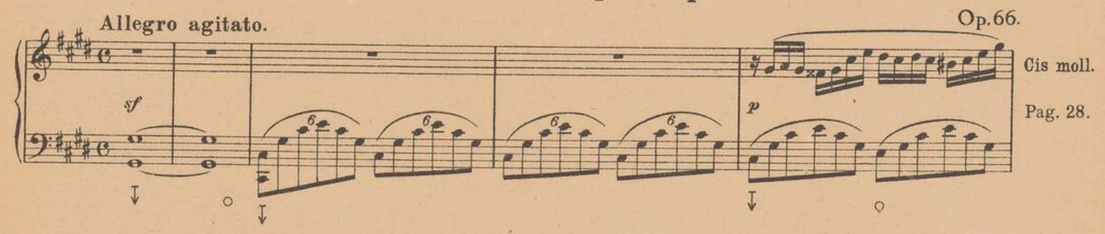

2.me Impromptu.

3.me Impromptu.

Fantaisie-Impromptu.

IMPROWIZACJE.

Objaśnienia i uwagi do II^{B}. tomu dzieł Fr. Chopina.

Improwizacja 1^{a} op. 29, As-dur. Część główna utworu jest pełna wdzięku i finezji i wymaga od wykonawcy elastycznej ruchliwości palcowej dla zaznaczenia właściwej charakterystyki, polegającej na błyskotliwych biegnikach i kunsztownem towarzyszeniu. Piękna szeroka melodja o lirycznym nastroju, znajdująca się w części drugiej, doskonale kontrastuje z częścią pierwszą tej ślicznej improwizacji.

Uwaga: Str. 9, wiersz 5, takt 3. W kadencji tej pięć środkowych dzwięków oddzielono dla lewej ręki w celu zręczniejszego wykonania septymowo-dominantowego pasaża.

Improwizacja 2^{a}, Fis-dur, op. 36, rozpoczyna się od tła, na którem rozwija się spokojna, marzycielska, niezwykłej piękności melodja, zakończona charakterystycznym epizodem. Następująca wślad zatem odbitka oktawy Fis należy do energicznej części w D-dur (sostenuto), rozwiniętej do najwyższego napięcia patetycznego. Dla wykonawców tej części dużą techniczną trudność stanowią skoki oktawowe lewej ręki. Jeszcze raz powtarza się główny motyw w odmianach tonacyjnych, by ustąpić miejsca efektownym powiewnym biegnikom, gdzie lewą ręką należy odznaczać piękny frazes muzyczny, zbyt często nieuwydatniany przez dyletantów. Dla wykonania tych biegników wymaganem jest lekkość ręki i niezwykła sprężystość palców.

Uwaga. Str. 13, wiersz 3, takt 1. Dzwięk e, znajdujący się w oryginale zamieniono na d i s i s, jako właściwy w tonacji a i s-moll.

Improwizacja 3^{a}, op. 51, Ges dur. Część pierwsza odznacza sie wdziękiem, szlachetnym nastrojem oraz mistrzowską fakturą. Do trudności technicznych tej części zalicza się szereg niezbyt wygodnych podwójnych dzwiękow, w wykonaniu których należy przestrzegać ściśle legato. Na szczególne wyróżnienie zasługuje znojdująca się w drugiej części cudna melodja; dla właściwego odtworzenia takowej winien być zastosowany w grze ton pełny lecz łagodny.

IMPROMPTUS.

Instructions et remarques relatives au IIe volume des œuvres de Fr. Chopin.

Impromptu 1er op. 29, en La majeur. La partie principale de cet œuvre est pleine de charme et de finesse. Elle exige de l'exécuteur une grande élasticité dans le mécanisme du doigté, afin de rendre évident le caractère du style, basé sur l'étincellement des traits d'agilité, et la plastique des voix d'acompagnement. La superbe pensée mélodique, imposante par l'ampleur de sa phrase et par l'intensité du sentiment lyrique, que nous rencontrons dans la deuxième partie, contraste vivement avec les motifs de la première moitié de ce magnifique impromptu.

Remarques. Page 9, ligne 5, mesure 3. Dans la cadence, les 5 notes du milieu ont été séparées pour la main gauche, afin de rendre plus aisée l'exécution du passage de l'harmonie de septième sur la dominante.

Impromptu 2me, en Fa ♯ majeur, op. 36. Dès le commencement il nous donne le coloris du fond, sur lequel se développe graduellement une mélodie tranquille et rêveuse, d'une beauté insupérable, achevée par une épisode caractéristique. La double croche avec l'octave fa ♯ qui survient, appartient déjà à l'énergique partie en Ré majeur (Sostenuto) dont le développement est poussés au plus haut degré d'intensité pathétique. La majeure difficulté pour les exécuteurs dans cette partie provient des sauts d'octave de la main gauche. Le motif principal revient encore une fois avec des changements de tonalité, pour ceder place à des traits d'agilité éthériques, pleins d'effet où la main gauche doit faire relever une jolie phrase musicale, négligée souvent par les amateurs. L'exécution de ces passages exige une légèreté de main, et un développement du mécanisme des doigts hors de l'ordinaire.

Remarques. Page 13, ligne 3, mesure 1. La note Mi de l'original a été changée en R é x, par égard à la tonalité, qui est à cet endroit: L a ♯ majeur.

Impromptu 3me, op 51, Sol♭ majeur. La première partie de cet Impromptu se fait remarquer par son charme, son caractère noble, et par la perfection de sa facture. Parmi les difficultés techniques de cette partie nous devons compter la rangée de sons doubles, fortement incommodes, qui doivent être exécutés l e g a t o très scrupuleusement. On doit prêter une attention spéciale à la ravissante mélodie de la seconde partie. Pour rendre bien évident son véritable caractère, nous devons nous servir d'un son plein, mais docile.

Afin de lier bien les notes des traits d'agilité, nous employons un jeu plat, où les doigts, préparés au mouvement, ne se soulèvent presque pas du clavier.

Remarques. Page 22, ligne 4, mesure 2. Le changement dans la disposition des accords de la main gauche a pour but de faciliter l'exécution de cette mesure.

Page 23, ligne 3, mesures 1 et 2. Dans l'o s s i a nous avons doublé par des octaves les notes simples afin d'obtenir une sonorité de majeur effet dans la figuration chromatique.

Fantaisie-Impromptu, op 66. Ut ♯ mineur, (édition posthume). Cet ouvrage, composé dans la période juvenile de la carrière de l'auteur, commence pour des traits d'agilité brillants, où les doubles - croches de la main droite s'accouplent capricieusement aux trioles de la main gauche. Plus avant les notes de la valeur d'un quart et des tons syncopés forment une phrase mélodique d'une nuance affectée. La partie en Ré ♭ majeur, d'une cantilène extrèmement coulante, sera traitée avec noblesse et simplicité, en évitant tout ce qui pourrait nous conduire à l'exagération, comme on peut le rencontrer souvent parmi les amateurs du répertoire chopinien.

Remarque. Page 31, ligne 5, mesure 1. Au lieu de la tonalité originelle de Ré ♭ majeur, nous avons adapté pour ce passage la tonalité d'Ut ♯ majeur par égard à l'accord de dominante de la mesure précédente, qui appartient strictement à la tonalité d'Ut ♯ majeur.

By zaś osiągnąć ścislejsze łączenie biegników, niezbędnem jest płaskie stawianie palców przygotowanych, lecz w dalszym ruchu jak najmniej podnoszonych.

Uwagi: Str. 22, wiersz 4, takt 2. Zmiana w rozkładzie akordów lewej ręki ma na celu łatwiejsze wykonanie tego taktu.

Str. 23, wiersz 3, takty 1 i 2. W o s s i a zdublowano oktawami dzwięki pojedyńcze, by osiągnąć efektowniejsze brzmienie figury chromatycznej.

Fantazja Improwizacja, op. 66, cis moll (wyd. pośmiertne). Utwor ten, napisany w młodzieńczym okresie twórczości mistrza, rozpoczyna się od efektownych biegników o kapryśnem połączeniu czwórek prawej z trojkami lewej ręki. Następujące w dalszym ciągu ćwierciowe i synkopowane dzwięki stanowią frazę melodyjną o nastroju afektacyjnym. Część w Des dur, jako niezwykle śpiewną, powinno się traktować szlachetnie z prostotą, unikając we frazowaniu przesady, tak często spotykanej u wielu miłośników muzy szopenowskiej.

Uwaga: Str. 31, wiersz 5, takt 1. Zamiast tonacji Des-dur, jak jest w oryginale, oznaczono pasaż w C i s - d u r na tej zasadzie, że znajdująca się w poprzednim takcie dominanta należy do tonacji c i s - m o l l.

Niniejsze objaśnienia i uwagi, uzupełnione wskazówkami prof. A. Michałowskiego, skreślił L. Chojecki.

Warszawa, Grudzień 1924.

Ces instructions et remarques, d'après les renseignements du prof. A. Michałowski, ont été compilées par le rédacteur L. Chojecki.

Varsovie, Décembre 1924.

Uwaga:

a) ↧ oznacza naciśnięcie pedału, zaś ○ – opuszczenie takowego; † umieszczony przed znakiem pedałowym wskazuje, że pedał należy naciskać nie jednocześnie, lecz po uderzeniu akordów lub pojedyńczych dźwięków, dla uniknięcia zlewania się poszczególnych harmonji.

Remarque:

a) Au signe ↧ on presse la pédale, au signe ○ on la laisse libre. Le signe additionnel † indique, que la pédale ne doit pas être pressé en même temps avec le jeu rythmique de la main, mais, afin d'éviter la confusion des harmonies, la pression de la pédale doit suivre immédiatement après les accords, ou les sons isolés, près desquels le signe est placé.

G. 6507 W.

A Mlle la Comtesse de LOBAU.

1er IMPROMPTU.

F. Chopin, Op. 29.

Allegro assai quasi presto.

p sempre legato

mf *dim.*

cresc. *dim.*

p

sf

Oscar Brandstetter, Leipzig.

sf

p

cresc.

f

poco ritenuto

dim. accel.

p

smorzando

p

f

sostenuto

f

p

p

f

f

leggiero

f cresc.

ff

m.v.

p

dolciss.

m.v.

f

cresc.

sempre legato

cresc. *dim.*

dim.

cresc.

poco ritenuto

dim. accel.

smorzando

p

sotto voce

pp

calando

2me IMPROMPTU.

F Chopin, Op. 36.

Andantino.

semplice

mf *p* *dim.* *p*

dim.

p

mf

sostenuto

p

mp

mf

INSTYTUT FRYDERYKA CHOPINA BIBLIOTEKA WARSZAWA

cresc.

f

sf

ff

dim.

a tempo

rall.

p

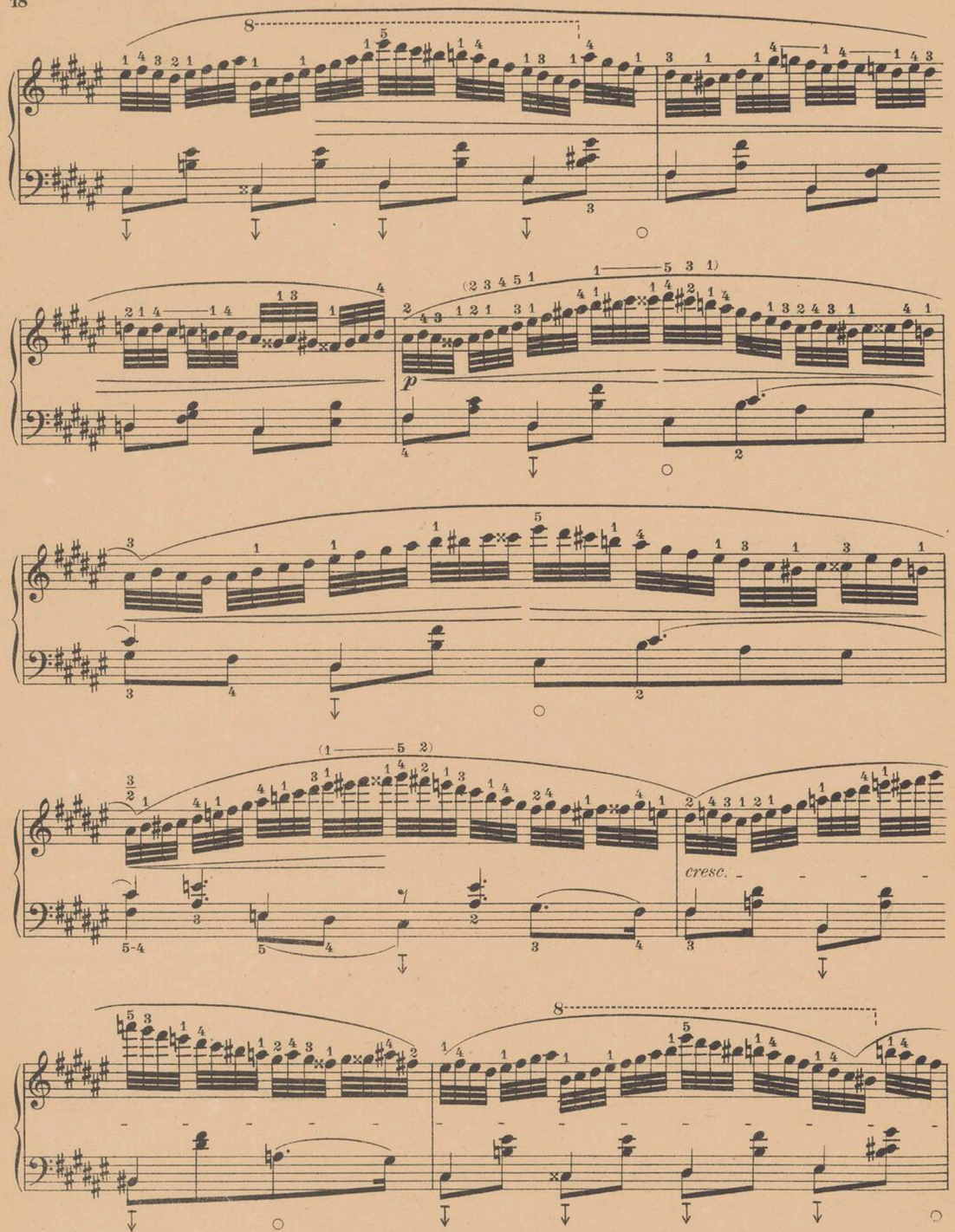
pp

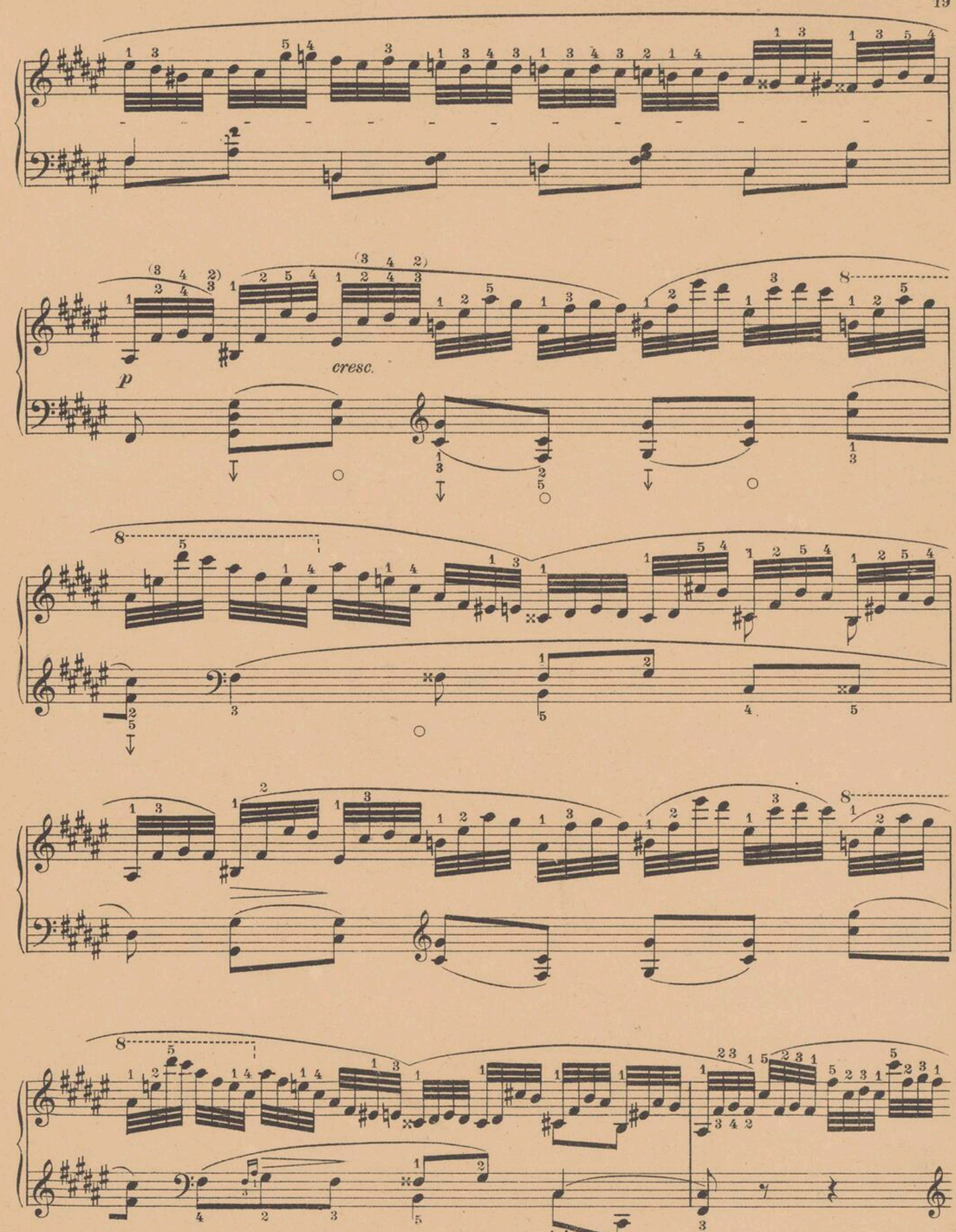
dim.

dolce

cresc.

cresc.

8
p
cresc.

8
p
cresc.

dimin.

(4 1 4 3)

(3 2)

p

pp

mf

ff

3me IMPROMPTU.

F. Chopin, Op. 51.

Allegro vivace.

sempre legato

p legato

dim.

dim.

mf

f

p

p

mf

p

p

p

p

sostenuto

molto espressivo

f

ff
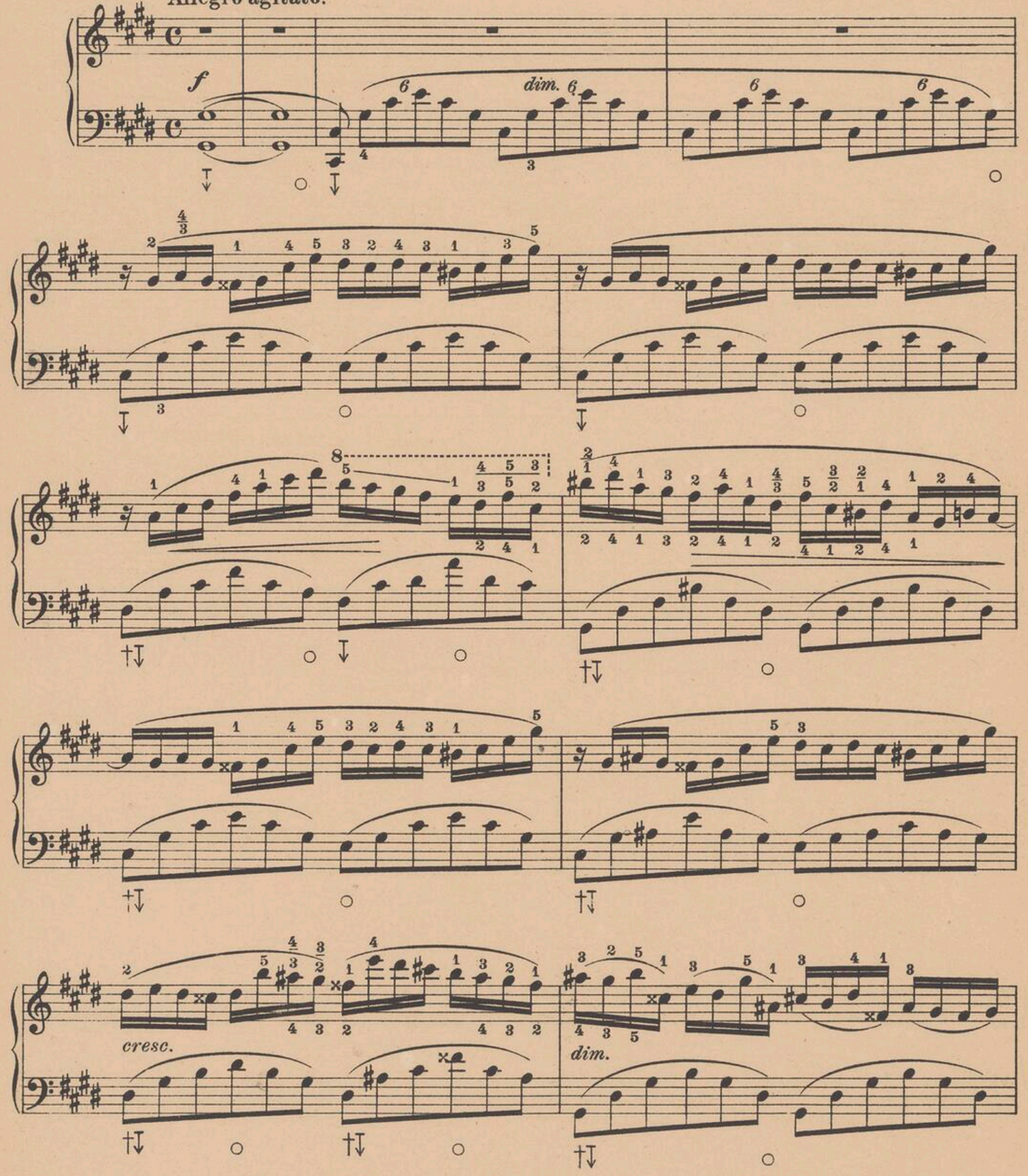
dim.

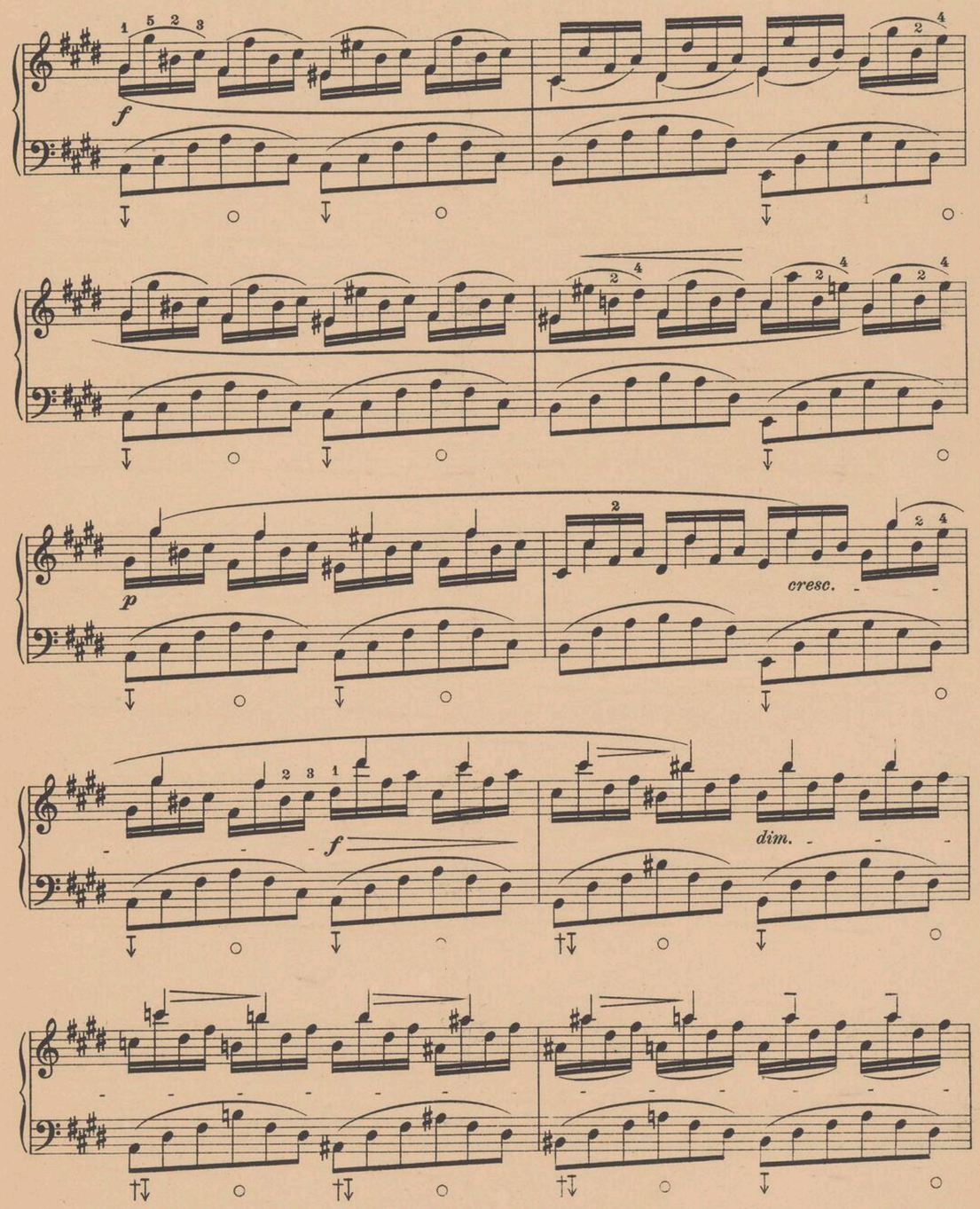
riten.

FANTAISIE IMPROMPTU.

F. Chopin, Op. 66.

Allegro agitato.

pp

(poco) riten.

a tempo

p

cresc.

sempre cresc.

f

ff

cresc.

(con bravura)

riten.

Largo.

f

(pesante)

Moderato.

cantabile

sotto voce

m.d.

rit.

a tempo

(con anima)

sf

f

pp

m.d.

sf

sf *f*

pp *m.d.*

riten

p

cresc.

dim.

f

p *cresc.*

f

pp *riten.*

a tempo

p

cresc.

sempre cresc.

f

8

sempre f

p

ff

ff

poco a poco dimin.

p

pp *il canto marcato*

ppp

INSTYTUT FRYDERYKA CHOPINA-NARODOWY BIBLIOTEKA

ÉDITION GEBETHNER ET WOLFF.

1. **Moniuszko St.** Halka. Opera w 4 aktach, partycja do śpiewu (tekst polski i włoski) . . . . . 16.—
2. — Straszny dwór. Opera w 4 aktach z prologiem, partycja do śpiewu —.—
3. — Halka. Partycja na fortepian à 2/ms . . . . . —.—
4. — Straszny dwór. Partycja na fortepian à 2/ms . . . . . —.—
5. — Hrabina. Opera w 3 aktach, partycja na fortepian à 2/ms . . . —.—
6. — Verbum nobile. Opera w 1 akcie, partycja na fortepian à 2/ms . . 5.—

Chopin Fr. Oeuvres pour piano:

7. — Volume I. Valses (opracował A. Michałowski) 2.50
8. — II A. Ballades (opracował A. Michałowski) . . . . . —.—
9. — II B. Impromptus (opracował A. Michałowski) . . . . . —.—
10. — III. Polonaises (opracował A. Michałowski) . . . . . —.—
11. — IV. Etudes (opracował A. Michałowski) . . . . . —.—
12. — V. Mazourkas (opracowal A. Michałowski) . . . . . —.—
13. — VI. Nocturnes (opracował A. Michałowski) . . . . . —.—
14. — VII A. Préludes (opracowali R. Strobl i J. Kleczyński) . . . . . 2.—
15. — VII B. Scherzos (opracował A. Michałowski) . . . . . —.—
16. — VIII A. Sonates (opracowali R. Strobl i J. Kleczyński) . . . . . } 5.—
17. — VIII B. Concerts (opracowali R. Strobl i J. Kleczyński) . . . . . }
18. — IX A. Fantaisies et variations (opracował A. Michałowski) . . . . . —.—
19. — IX B. Rondeaux (opracował A. Michałowski) . . . . . —.—
20. — X. Oeuvres diverses (opracowal A. Michałowski) . . . . . —.—
21. **Kamieński Ł.** Op. 17. Fantaisie sur des Noëls Polonais (Kolędy polskie) pour piano . . . . . 2.—
22. — Op. 18. Sonate pour violon et piano 5.—

Op. 20. Pieśni ludowe polskie do śpiewu, z towarzyszeniem fortepianu (tekst polski, francuski i niemiecki) . . . . . —.—

23. — Volume I. Wesele kujawskie . . . 2.—
24. — „ II. Leci głos po rosie . . . 2.—
25. — „ III. Rola, rola . . . . . 2.—
26. **Malinowski I.** Op. 12. Tema con variazioni pour piano . . . . . 2.—
27. **Michałowski A.** Sonatines pour piano cah. I . . . . . 4.—
28. — Sonatines pour piano cah. II . . 4.—
29. — Sonatines pour piano cah. III . 3.—
30. **Walczyński Fr. Ks.** Op. 5. Preludja organowe . . . . . 2.—
31. — Op. 6. Postludja organowe . . . 2.—
32. **Henning.** Krótka i praktyczna szkoła na skrzypce, część I. (opracował W. Rzepko) . . . . . —.—
33. — Krótka i praktyczna szkoła na skrzypce, część II. (opracował W. Rzepko) 2.50
34. *Łatwa* i praktyczna szkoła na kornet à piston, fligelhorn, piccolo, kornet albo trompetinę. (Systemem profesora Klinga) . . . . . 2.—
35. *Łatwa* i praktyczna szkoła na flet. (Systemem profesora Klinga) . . 3.50
36. *Łatwa* i praktyczna szkoła na klarnet. (Systemem profesora Klinga) 3.50
37. **Paschalski K.** Szkoła na wiolonczelę, część I. . . . . 4.—
38. **Nowakowski.** Szkoła na fortepian . 8.—
39. **Hünten.** Szkoła na fortepian . . . —.—
40. **Zientarski.** Szkoła na fortepian . . 4.—
41. **Czerny Ch.** Op. 299. École de la vélocité . . . . . 4.—
42. **Clementi M.** Gradus ad Parnassum pour piano (opracował A. Michałowski) . . . . . 7.—
43. **Moscheles.** Op. 70. Etudes pour piano (opracował A. Michałowski) . . . —.—
44. **Różycki Lud.** Op. 2. 5 préludes pour piano . . . . . 3.—
45. — Op. 3. 2 préludes et 2 nocturnes pour piano . . . . . 2.—
46. — Op. 4. Im Spiel der Wellen (d'après Böcklin) pour piano . . . . . 3.—
47. — Op. 6. 4 impromptus pour piano 3.—
48. — Op. 11. Fantaisie pour piano . . 3.—
49. — Op. 26. Contes d'une horloge pour piano . . . . . 3.—
50. — Op. 5. Deux mélodies pour violon ou violoncelle et piano . . . . . 3.—
51. — Op. 30. Deux nocturnes pour violon ou violoncelle et piano . . . 3.—
52. **Hanicki T.** Codzienne ćwiczenia skrzypcowe . . . . . 4.—
53. **Carulli.** Szkoła na gitarę sześciostrunną (hiszpańska) . . . . . 3.—
54. **Makowski H. i Surzyński M.** *Szkoła na organy, część I.* (z dodaniem odpowiedzi w czasie Mszy Świętej podług melodyj polskich) . . . 4.—
55. — *Szkoła na organy, część II.* (z dodaniem wielu preludjów, postludjów i fug polskich kompozytorów, oraz przygrywek w trybach kościelnych, ze zbiorów prof. A. Polińskiego) . . . . . 5.—
56. — *Szkoła na organy, część III.* Towarzyszenie organowe do psalmów nieszpornych według chorału benedyktyńskiego (tradycjonalnego) . 3.—
57. **Moniuszko St.-Sokol.** 22 melodje z oper i pieśni na melodykon (w tem 10 melodyj z pieśni religijnych) 3.—
58. **Surzyński M.** Op. 20. 55 łatwych preludyj organowych. (Wydanie nowe, opalcowane) . . . . . 3.—
59. — Op. 41. 20 preludyj na organy lub harmonjum (bez pedału) od 2-głosowych do 4-głosowych. Wydanie opalcowane i przeznaczone dla kursu niższego klas organowych 2.—
60. — Op. 42. Rok w pieśni kościelnej. Preludja organowe. Zeszyt I. Na melodjach pieśni polskich adwentowych osnute . . . . . 3.—
61. — Zeszyt II. Na melodjach pieśni kolędowych osnute . . . . . 4.—
62. — Zeszyt III. Na tematach pieśni wielkopostnych osnute . . . . . 4.—
63. — Zeszyt IV. Na melodjach pieśni kościelnych osnute. Wielkanoc, Zielone Świątki, Trójca Św., Boże Ciało . . . . . 3.—
64. — Zeszyt V. Na melodjach pieśni kościelnych o Matce Boskiej i przygodnych osnute . . . . . 4.—

Surzyński S. Preludja na organy. Utwory oryginalne i na tematy pieśni kościelnych dla użytku organistów, zakładów naukowych i miłośników muzyki kościelnej:

65. — Serja I. 50 preludyj na organy 3.—
66. — Serja II. 15 preludyj na organy 2.—
67. — Serja III. 12 preludyj (H. Makowskiego, ks. Józefa, Mieczysława i Stefana Surzyńskich), oraz 12 trio J. Nowialisa. Op. 4, na organy . 2.—
68. — Serja IV. 15 preludyj na organy (ks. Józefa, Mieczysława i Stefana Surzyńskich) . . . . . 2.—
69. **Żeleński W.** Op. 38. 25 preludyj 2, 3 i 4-głosowych na organ lub fisharmonję do użytku organistów i kształcącej się młodzieży . . . 4.—
70. **Troszel W.** Szkoła śpiewu solowego. cz. I. . . . . 3.—
71. — Szkoła śpiewu solowego, cz. II. . 3.—
72. — Szkoła śpiewu solowego, komplet 5.—
73. **Moniuszko St.** Pierwszy śpiewnik domowy do śpiewu z towarzyszeniem fortepianu . . . . . 4.—
74. — Trzeci śpiewnik domowy, do śpiewu z towarzyszeniem fortepianu . . 4.—
75. **Moniuszko St.** Siódmy śpiewnik domowy do śpiewu z towarzyszeniem fortepianu . . . . . 4.—
76. — Widma. Sceny liryczne z poematu Adama Mickiewicza „Dziady". Partycja fortepianowa à 2/ms . 6.—
77. — Widma. Sceny liryczne z poematu Adama Mickiewicza „Dziady". Partycja fortepianowa à 4/ms . 12.—
78. **Friedman S.** Op. 15. Quatre mazourkas pour piano à 2/ms . . 2.50
79. **Wertheim J.** Op. 16. Siedem pieśni solowych, zesz. I. Cztery pieśni (tekst polski i francuski) . . . 4.—
80. — Op. 16. Siedem pieśni solowych, zeszyt II. Trzy pieśni (tekst polski i francuski) . . . . . 4.—
81. **Schmitt A.** Op. 16. Gammes et exercices pour piano . . . . . 2.—
82. **Szałowski B.** Six caprices pour violon 2.50
83. **Chopin Fr.** Op. 74. Zbiór pieśni (17 pieśni na głos solowy z towarzyszeniem fortepianu) . . . 4.—
84. **Rzepko Wł.** Praktyczna szkoła na melodykon (fisharmonję) . . . 6.—
85. **Rosen M.** Gammes et exercices journaliers pour violon 4.50
86. **Dobrzyński B.** Monbar czyli Filibustjerowie. Opera w 3 aktach. Partycja do śpiewu . . . . . 15.—
87. **Minchejmer A.** Mazepa. Op. w 4 aktach (tekst polski i włoski) . . 22.—
88. **Freyer A.** Praktyczna szkoła na organy . . . . . —.—
89. **Solecki X. A.** Muzyka organowa. Zbiór preludyj celniejszych autorów we wszystkich tonacjach, stopniowo ułożonych, z dodaniem psalmów Gomółki i Szamotulskiego. Wydanie nowe; przejrzał, poprawił i całkowicie opalcował Wład. Rzepko . . . . . —.—
90. **Sieja S.** Postępowy organista. Zeszyt I. . . . . .
91. **Makowski H.** 79 preludyj na organy z pedałem we wszystkich tonacjach. Wydanie nowe. opalcowane . . . . . —.—
92. **Minchejmer A.** Pieśni ludowe polskie na jeden głos z towarzyszeniem fortepianu 3.60
93. **Różycki L.** Op. 49. Quatuor pour 2 violons, alto et violoncelle, partition . . . . . —.—
94. — Parties . . . . . —.—
95. — Op. 50. Cah. I. Italie. (Deux mélodies simples) No. 1 Ave Maria, No. 2 Campo santo pour piano —.—
96. — Op. 50. Cah. II. Italie. No. 3 Dogaressa (Barcarolla) pour piano —.—
97. — Op. 51. Z erotyków. Trzy pieśni na głos solowy (słowa polskie, francuskie i niemieckie) No. 1 Baśń . . . . . —.—
98. — — No. 2 Wyznanie . . . . . —.—
99. — — No. 3 Pieśń weselna . . . . —.—
100. **Exercices** élémentaires pour chant. (*Zasadnicze* początkowe wprawy i ćwiczenia do nauki śpiewu solowego) 3.50
101. **Szymanowski K.** Op. 20. Sześć pieśni do słów Micińskiego (słowa polskie, francuskie i niemieckie) . —.—
102. **Melcer H.** Variations sur un thème populaire polonais pour piano . —.—
103. — Dumka (Przychodź miły) de St. Moniuszko. Transcription pour piano . . . . . —.—
104. — Fantaisie sur le „Vieux Caporal" de St. Moniuszko pour piano . —.—
105. **Różycki L.** Op. 50. Cah. II. Italie No. 4. La mort de Béatrice Cenci pour piano . . . . . —.—
106. — Op. 50. Cah. II. Italie No 5. Carnaval pour piano . . . . . —.—

Édition Gebethner & Wolff

No. 9

FR. CHOPIN

IMPROMPTUS

Révision par

A. MICHAŁOWSKI

